

т. е. когато сж били на почивка. Всѣки е изпитвалъ това състояние: ходите отъ врата на врата, тукъ хлопате, тамъ хлопате — никой не ви отваря. Като се почувствувате самотенъ, изоставенъ, казвате: Не струва човѣкъ да живѣе, не сжществува приятелство въ свѣта. — Кой е виновенъ за това? — Вие сте виновни. Погрѣшката е у самитѣ васъ. Вие сте избрали най-неблагоприятния моментъ за посещение. Когато искате да посетите единъ свой приятелъ, идете при него презъ деня, когато слънцето грѣе, когато е буденъ, а не когато спи.

Какъ може човѣкъ да се освобождава отъ мрачнитѣ състояния на своя духъ, отъ тъмнитѣ състояния на своето съзнание? За да се освободи отъ тия състояния, човѣкъ трѣбва да отправи мисълта си къмъ Божественото съзнание, което прониква цѣлия козмосъ, и да се свърже съ него, безъ никаква критика, безъ никакво колебание и съмнение. Ако успѣе да направи това, той ще изпита едно приятно настроение, което ще се превърне въ хубаво, топло чувство; чувството пѣкъ ще се превърне въ свѣтла, възвишена мисълъ. И тогава, човѣкъ нѣма да усѣти, какъ мрачното му състояние ще изчезне, ще се вдигне отъ съзнанието му, както се разпрѣсватъ облацитѣ отъ мрачно, потъмнѣло небе. Въ нѣкои случаи свѣтскитѣ хора се справятъ съ тия състояния по-лесно, отколкото окултнитѣ ученици, понеже тѣ развиватъ своя практически умъ и си служатъ само съ една философия. Тѣ не се хвърлятъ